



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: E.A.**, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2015, č. j. MV-103062-5/SO-2015,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadené rozhodnutí

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaná“) zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky č. j. OAM-383-40/DV-2012 ze dne 26. 5. 2015, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby pobytu na území na vízum k pobytu

nad 90 dnů za účelem studia podle ust. § 35 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

II. Žaloba

Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou, ve které v první řadě obecně uváděl, že napadené rozhodnutí a stejně tak rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je nezákonné, když je v rozporu s právními předpisy, a to konkrétně s ust. § 2 odst. 1, 4, ust. § 3, § 4 odst. 1, 2 a ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., a rovněž v rozporu s ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je projevem přepjatého formalismu, když mu byla žádost o prodloužení pobytu zamítnuta především z toho důvodu, že v období od 11. 1. 2012 do 16. 9. 2012 navštěvoval 1. ročník bakalářského studijního programu s názvem „Bsc (Hons) Computing“, který nesplňuje podmínky stanovené v ust. § 64 zákona o pobytu cizinců. Žalobce má za to, že pokud se fakticky žadatel studiem soustavně připravuje na své budoucí povolání, postačuje k prodloužení pobytu i studium studijního programu, který formálně nesplňuje podmínky dle ust. § 64 zákona o pobytu cizinců.

Žalobce v žalobě upozornil na délku probíhajícího řízení a v této souvislosti rovněž namítal, že správní orgán měl při svém rozhodování vycházet ze skutkového stavu, který tu byl ke dni vydání rozhodnutí v prvním stupni a k tomuto datu hodnotit, zda plní nebo neplní účel pobytu. Takovým způsobem měla postupovat i žalovaná, přičemž oba správní orgány se nezákonně zaměřily na období roku 2012, aniž by posuzovali další plnění účelu pobytu žalobcem na území České republiky. Tento postup je dle žalobce v rozporu s ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců a rovněž s ustálenou judikaturou správních soudů.

Další námitkou žalobce je tvrzená nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná postupovala v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, když se relevantním způsobem nevypořádala s námitkami žalobce jakožto odvolatele, a to minimálně s námitkami vztahujícími se k postupu oprávněných úředních osob a nákladů spojených s pobytem na území České republiky.

Žalobce dále namítal rozpor napadeného rozhodnutí s ust. § 3 správního řádu. Žalovaná dovodila závěry, které nemají oporu ve správním spisu. Žalobce se zásadním způsobem ohrazuje proti tomu, že by studiem na Českém vysokém učení technickém (dále jen „ČVUT“) zakrýval jakýkoli jiný pobyt na území ČR a že by se z jeho strany jednalo o účelové jednání, tak jak uvádí žalovaná, neboť je řádným studentem vysoké školy a opakování ročníku bylo pouze důsledkem administrativních překážek, které bránili zapsání do dalšího ročníku (např. nostrifikace). Z tohoto postupu však v žádném případě nelze dovodit, že by žalobce nestudoval a neplnil účel pobytu, přičemž žalovaný ani nedisponoval žádným takovým důkazem, který by byl s to tuto skutečnost prokázat.

Poslední žalobní námitkou žalobce byla nepřiměřenost rozhodnutí, když se žalovaná při svém rozhodování nezabývala otázkou zásahu předmětného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.

V návaznosti na shora uvedené žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

Žalovaná ve svém vyjádření nejprve stručně shrnula dosavadní průběh řízení a vyjádřila se k jednotlivým žalobním bodům žalobce. Žalovaná je toho názoru, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvoinstanční je zcela v souladu s právními předpisy a bylo rovněž i řádně odůvodněno dle ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

K námitce žalobce, že se žalovaná řádně nevypořádala se všemi odvolacími námitkami, minimálně s námitkami vztahujícím se k postupu oprávněných úředních osob a nákladů spojených s pobytem na území České republiky, žalovaná uvádí, že se k těmto skutečnostem nevyjadřovala zejména proto, že nemají vliv na skutkový stav věci, jelikož žalobce nesplňoval podmínky pro prodloužení doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů, nicméně žalovaná uznává, že se jednalo o pro žalobce nepříjemnou situaci, kdy došlo ke ztrátě spisového materiálu, která byla však následně napravena. Tato situace, resp. tato námitka neměla přímou souvislost s předmětem řízení ani s napadeným rozhodnutím, a proto se jí žalovaná zevrubně nezabývala.

Žalovaná se dále vyjadřuje k námitce žalobce, že žalobce je řádným studentem vysoké školy a opakování ročníku bylo pouze důsledkem administrativních překážek, které bránily v zapsání do dalšího ročníku (např. nostrifikace). Žalovaná k této námitce uvádí, že z vyjádření pracovnice studijního oddělení ČVUT ze dne 30. 07. 2015 zcela jasně vyplývá, že žalobce neplnil studijní povinnosti a také, že zatím je studentem, protože pokud studium sám neukončí, budou „neúspěšní studenti vyloučeni až na konci akademického roku“. Žalovaná uvádí, že za téměř 4 roky pobytu v České republice si žalobce mohl nostrifikaci zařídit, pokud by bylo sdělení právního zástupce pravdivé, ale zejména poukazuje na vyjádření ČVUT, z něhož je zcela zřejmé, že žalobce je neúspěšným studentem. Žalovaná má za to, že žalobce se formálně zapisuje do studia, aby získal postavení studenta vysoké školy, nicméně své studijní povinnosti si řádně neplní a využívá toho, že zde přijímací zkoušky nebyly součástí přijímacího řízení. O tomto závěru svědčí skutečnost, že žalobce nastupuje již potřetí do I. ročníku, aniž by při dosavadním studiu prokazatelně dosáhl alespoň dílčích výsledků uznatelných při dalším studiu. Tento závěr rovněž svědčí o tom, že žalobcem prokazovaný účel pobytu není reálný a že tedy nadále není naplněna podmínka, podle níž netrvá stejný účel pobytu. V tomto ohledu se tedy napadené rozhodnutí opírá také o aktuální skutkový stav.

Žalovaná rovněž ve svém vyjádření uvedla, že žalobce si změnil ode dne 25. 11. 2015 adresu pobytu z Prahy do Karlových Varů, a to i přesto, že je dle nově dodaného potvrzení o

studiu prezenčním studentem ČVUT v Praze. Rovněž tato skutečnost, dle žalované, svědčí spíše pro výše popsany závěr.

Závěrem žalovaná odkázala na str. 4 napadeného rozhodnutí, v němž je uvedeno, že žalobce nemá na území České republiky žádné blízké rodinné příslušníky. V daném případě tak není napadeným rozhodnutím zasaženo do rodinného a soukromého života účastníka řízení.

Jelikož žalovaná považuje žalobu za nedůvodnou, navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými bylo rozhodnutí správního orgánu řádně a včas napadeno (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Zákonnost rozhodnutí krajský soud přezkoumával ve vazbě na příslušná procesní ustanovení zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, jejichž porušení se žalobce dovolával a dále ve vztahu k příslušným hmotněprávním ustanovením zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

Žalobu shledal zdejší soud nedůvodnou.

Podle ust. § 35 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platnost víza a dobu pobytu na území, která je kratší než 1 rok, ministerstvo na žádost cizince opakovaně prodlouží, za podmínky, že trvá stejný účel pobytu, nejdéle však na dobu 1 roku.

Dle ust. § 31 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je k žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů cizinec povinen předložit doklad potvrzující účel pobytu na území.

Dle ust. § 64 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců se studiem pro účely tohoto zákona rozumí střední vzdělávání a vyšší odborné vzdělávání v oborech vzdělání ve střední škole, konzervatoři nebo vyšší odborné škole, zapsané do rejstříku škol a školských zařízení, a studium v *akreditovaných studijních programech* na vysoké škole.

K žalobní námitce, že napadené rozhodnutí je projevem přepjatého formalismu, když byla žalobci zamítnuta žádost o prodloužení doby pobytu především z toho důvodu, že v období od 11. 1. 2012 do 16. 9. 2012 nenavštěvoval studijní program, který je vyžadován v ust. § 64 zákona o pobytu cizinců, resp. nedoložil příslušné zákonem požadované potvrzení o tomto studiu, soud uvádí následující. Při posuzování této tvrzené vady řízení vycházel krajský soud z předmětu řízení před správním orgánem, kterým bylo řízení zahájené na základě žádosti žalobce o prodloužení doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem studia dle ust. § 35 zákona o pobytu cizinců (dále též „žádost“). Krajský soud

z obsahu správního spisu zjistil, že žalobci bylo vydáno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem studia s platností od 4. 11. 2011 do 4. 5. 2012 a dobou povoleného pobytu v počtu 79 dní. Toto vízum bylo žalobci uděleno za účelem studia na Anglo - americké vysoké škole, o. p. s., se sídlem Lázeňská 287/4, 118 00 Praha 1. Žalobce podal dne 12. 1. 2012 žádost o prodloužení pobytu za účelem studia dle ust. § 35 zákona o pobytu cizinců. Za účelem prokázání trvání účelu, pro který mu bylo vízum uděleno, doložil potvrzení o studiu 1. ročníku bakalářského studijního programu Bsc (Hons) Computing na Prague College, s.r.o., se sídlem Polská 1184/10, 120 00 Praha 2, ze dne 10. 1. 2012, a to na dobu studia od 11. 1. 2012 do 10. 1. 2013. Jelikož potvrzení studia nedokládalo studium studijního programu na vysoké škole vyžadovaného ust. § 64 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, vyzval správní orgán I. stupně k předložení dokladu prokazujícího účel pobytu na území, který bude vyhovovat podmínkám shora uvedeného ustanovení. Po marném uplynutí lhůty poskytnuté k doložení takového dokladu žalobce doručil správnímu orgánu I. stupně dne 13. 6. 2012 potvrzení o přijetí ke studiu na bakalářském studijním programu Informatika na Českém vysokém učení technickém v Praze ze dne 28. 5. 2012, a to na dobu od 17. 9. 2012 do 30. 6. 2015. Po shromáždění podkladů žalovaná vyzvala žalobce k možnosti seznámit se s obsahem správního spisu před vydáním rozhodnutí. Žalobce této možnosti nevyužil. Žalovaná vydala dne 24. 8. 2012 rozhodnutí pod č.j. OAM-383-13/DV-2012, kterým žádost žalobce byla z důvodu neplnění účelu, pro který mu bylo vízum uděleno, zamítnuta. Žalobce podal dne 25. 9. 2012 proti tomuto rozhodnutí odvolání. Odvolací orgán shora citované rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání, neboť odvolací správní orgán dospěl k závěru, že žalobce dne 13. 6. 2012, tedy ještě před vydáním samotného rozhodnutí, doložil potvrzení studiu ze dne 28. 5. 2012, ke kterému prvostupňový správní orgán nepřihlížel. Správní orgán I. stupně tak ve věci opětovně rozhodl dne 26. 5. 2015 s tím, že žádost opětovně zamítl. Na základě žalobcem podaného odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaná vydala rozhodnutí, které je přezkoumáváno touto žalobou.

Pro účely posouzení shora uvedené žalobní námitky je právně významná skutečnost, že zákon o pobytu cizinců v ust. § 64 jasně říká, jaké typy studia, resp. studijní programy může žadatel o pobyt studovat, aby byl naplněn zákonný požadavek trvání účelu studia tak, jak vyžaduje ust. § 35 citovaného zákona. V § 64 odst. 1 písm. a) je mimo jiné uvedeno, že studiem se pro účely tohoto zákona rozumí studium na akreditovaných studijních programech na vysoké škole. Seznam akreditovaných studijních programů vede Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Vzhledem ke skutečnosti, že bakalářský program, o jehož studiu žalobce doložil potvrzení, tj. Bsc (Hons) Computing, není obsažen v seznamu akreditovaných studijních programů pro výuku na vysoké škole, ani nespadá do jiné kategorie upravené v ust. § 64 zákona o pobytu cizinců, nemohl žalovaný ani správní orgán I. stupně rozhodnout jinak, než že žalobce nesplňuje podmínku pro prodloužení platnosti víza dle ust. § 35 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tedy, že trvá stejný účel pobytu. Žalované v tomto směru nedávají právní předpisy diskreční pravomoc k tomu, aby mohla konstatovat, že u konkrétního žadatele postačuje, když bude studovat jakýkoli vysokoškolský studijní program, aniž by tento program byl zapsán v seznamu akreditovaných studijních programů vedeném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Pokud by žalovaný správní orgán takovouto výjimku žalobci udělil, jednal by v rozporu s právními předpisy. Seznam akreditovaných studijních programů je taxativní a správní orgány nejsou oprávněny tento seznam ze své vlastní vůle, byť i pouze

pro konkrétní případ, rozšiřovat. Zdejší soud tak shledává shora uvedenou námitku žalobce za nedůvodnou.

Námitku žalobce, že správní orgány měly vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí a že měly posuzovat plnění účelu pobytu i ve vztahu k rokům následujícím po podání žádosti, a nejen k okamžiku podání žádosti, soud uvádí, že tuto námitku rovněž neshledává jako důvodnou. Žalovaná ani správní orgán I. stupně nepochybila, když zkoumala, zda trvá účel pobytu k okamžiku podání žádosti. Jelikož žalobce žádal o prodloužení pobytového oprávnění a nikoli o nový pobytový status, správní orgány správně zkoumaly skutkový stav, jaký byl v době, kdy žalobce podával předmětnou žádost. Ustanovení § 35 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vyžaduje, aby žadatel o prodloužení platnosti víza plnil účel, pro který mu bylo vízum uděleno, po celou dobu pobytu na území ČR. K tomuto výkladu se kloní i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 3. 4. 2014 č. j. 9 Azs 84/2014-37. Přestože se tento rozsudek vztahuje na zrušení povolení k dlouhodobému pobytu uděleného za účelem studia dle ust. § 37 odst. 1 písm. b) ve spojení s ust. § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, má zdejší soud za to, že z povahy věci lze tento rozsudek použít na zde projednávaný případ. Shora citovaný rozsudek mimo jiné říká, že „*Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobytu cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány. Smyslu povolení pobytu za určitým účelem by se přičila situace, kdy by cizinec po většinu doby platnosti povolení k pobytu účel pobytu neplnil a teprve v době zahájení řízení směřujícího ke zrušení jeho povolení k pobytu by své porušování zákona napravil.*“ Se shora uvedeného je patrné, že žadatel je povinen plnit účel pobytu po celou dobu jeho pobytu na území České republiky. V této souvislosti soud rovněž poznamenává, že nesouhlasí s názorem žalobce, že správní orgány posuzovali pouze plnění účelu v roce 2012 a nikoli později. Z obsahu správního spisu je zcela zřejmé, že se správní orgány velice podrobně zabývaly zjišťováním průběhu studia žalobce v období let 2012 až 2015. Pro posouzení žádosti o prodloužení uděleného víza v tomto případě je však významnou otázkou, zda byl plněn účel v době podání žádosti a nikoli pouze ke dni vydání rozhodnutí. Skutečnost, že by žalobce plnil účel studia po celou zbývající dobu pobytu (tj. od září 2012 do roku 2015) nemůže být postačující pro posouzení, zda byla naplněna podmínka ust. § 35 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Při prodloužení platnosti víza za účelem studia je nezbytné, aby účel trval po celou dobu pobytu, tedy i v období od ledna do září 2012. Správní orgány tak postupovaly správně, když žádost o prodloužení platnosti víza posuzovaly rovněž ve vztahu k období od ledna do září 2012.

Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že je napadené rozhodnutí v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu. *Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu platí, že v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům pro rozhodnutí.* Napadené rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 obsahuje důvody výroku rozhodnutí, jakož i odkazy na podklady, které žalovaná použila pro jeho vydání, úvahy, kterými se žalovaná řídila při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů.

K námitce žalobce týkající se rozporu s ust. § 3 správního řádu krajský soud uvádí, že ze správního spisu je zřejmé, že správní orgány zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a závěry napadeného rozhodnutí i rozhodnutí I. stupně mají oporu ve správním spisu. Správní orgán I. stupně prováděl dotazy na studijní oddělení jednotlivých fakult, kde žalobce studoval a shromažďoval i ostatní důkazy potřebné pro rozhodnutí (např. potvrzení o studiu, potvrzení o zajištění ubytování). Žalovaná, resp. správní orgán I. stupně tak dostačujícím způsobem zjistila pro rozhodnutí ve věci všechny potřebné skutečnosti. Tuto námitku žalobce považuje zdejší soud rovněž za nedůvodnou.

Při posuzování důvodnosti žalobní výtky mířící na nepřiměřenost rozhodnutí v tom smyslu, že se žalovaná nezabývala otázkou zásahu předmětného rozhodnutí do soukromého a rodinného života krajský soud vycházel ze skutečnosti, že ze správního spisu je patrné, že žalobce nemá na území České republiky žádné blízké rodinné příslušníky. Žalobce dokonce ani v odvolání proti napadenému rozhodnutí ani v žalobě neuvedl bližší důvody, pro které má za to, že mu rozhodnutím bude nepřiměřeným způsobem zasaženo do jeho rodinného a soukromého života. Pouze konstatoval, že pokud mu nebude prodloužen pobyt za účelem studia, může mít problémy v osobním a rodinném životě. Ve světle shora uvedených skutečností se stává zjevně nedůvodnou žalobcova námitka stojící na tvrzení, že žalovaný správní orgán nesprávně posuzoval přiměřenost dopadu vydávaného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Žalobní výtky mířící na porušení ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců nebyla soudem shledána důvodnou.

Na základě všech shora uvedených skutečností soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

VI. Náklady řízení

Účastníci řízení s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání souhlasili, žalobce ve smyslu § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., žalovaný správní orgán ve smyslu § 51 odst. 1 věty první s. ř. s.

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Úspěch ve věci samé podle názoru soudu pohlcuje dílčí neúspěch v akcesorickém řízení o žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě. Žalovaný správní orgán však náklady řízení nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 31. března 2016

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková